

481

Προίκα

φ. 262^Γ

/ Φ 269.

/ [+ Εἰ]ς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 14/ τὴν σήμε / ριν ἐνμπροσθεν εἰς ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο καὶ εἰς τοὺς κά-
τωθεν ἀ / ξιοπίστους μαρτύρους ἡ κερά Νικολέτταν γυνὴ τοῦ ποτὲ Μιχελέτου Μπά-
καλου λέ / γειν πὼς ἐπειδὴν καὶ ὄντας ἐπάντρεψεν τὴν θυγατέραν τῆς τὴν κερά
Μαροῦ / μὲ τὸν μισὲρ Νικολάκην Δροσᾶν δὲν τῆς ἤκαμε προυκοχάρτιν καὶ ἔτζιν
περ / νώντας χρόνος παρὰ χρόνος ἀπὸ ἀναμελιάν τος δὲν τῆς τῶκαμε, τώριν τὴν
σήμε / ρο ἔκραξεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο καὶ τοὺς κάτωθεν ἀξιόπιστους /
μαρτύρους καὶ λέγειν πὼς τὸ ἀμπέλι ὅπου εἶχεν ἀπὸ γονικόν τῆς εἰς τὸ μέρος τῶ /
Μπροσάρων τὸ σύνμπλιο τοῦ Γεώργην Κουρλέτην καὶ τοῦ Ντελλα-Ρόκκα τὸ εἶχε ἀ-
/ μανάτε τοῦ ἀδελφοῦν τῆς τοῦ ποτὲ Μάρκου Βάβουλα διὰ ρεάλια ἑκατὸν / ὅπου
τοῦ ἐχρεώσταιε. "Οθεν ὁ ἐκεῖνος Μᾶρκος ὄντες ἐπόθαινε ἔφησεν τὸ εἰ / ρημένον ἀμπέλιο
διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ τῆς ἀνηψιάς τοῦ τῆς Μαροῦς ἡγου τῆς θυγα / τέρας τῆς ἄνωθεν
κερά Νικολέττας. Λοιπὸν καὶ αὐτὴν ἡ κερά Νικολέττα λέγειν μὲ τὸ / ἴδιόν τῆς
θέλημα καὶ μὲ καλὴν τῆς βουλή ὅτιν νὰ εἶναι βέβαιο καὶ σίνγουρο ἀπάνω / εἰς τὴν
θυγατέραν τῆς τὴν αὐτὴν κερά Μαροῦ νὰ τῶχην καὶ νὰ τὸ κυριεύην ὡς πρᾶμα δι-
/ κόν τῆς σκαθὼς τῶκανε καὶ σήμεριν τόσους χρόνους ζάφτιν. Ἀκόμα λέγειν πὼς
τὸ ἴδι / ο σπίτιν ὅπου κάθονται τὴν σήμερον μὲ τὸν ἀγέραν τοῦ ἀπάνω τὸν σύν-
μπλιο τῶν / σπιτιῶν τῆς ἄλλης τῆς θυγατέρας τῆς Μαργαρίτας νὰ εἶναι καὶ νὰ γροϊ-
κοῦνται διὰ πουρ / κίν τῆς νὰ κτίσῃν τὴν κάμαρα ἀπάνω καὶ νὰ τὰ κάνη ὡς θέλει
καὶ βούλεται ὡς σπίτι / α ἐδικάν τῆς καὶ πουρκίν τῆς καὶ ἀκόμην καὶ ὅ,τιν βρίσκε-
ταιν ἀπὸ λόγουν τῆς μέσαν στὸν / σπίτιν τῆς νὰ εἶναι καὶ νὰ γροϊκοῦνται ὅλα τῆς
αὐτῆς τῆς θυγατέρας τῆς κερά Μαροῦς καὶ αὐτὰ / διὰ πουρκίν τῆς καὶ τὰ ἐξῆς καὶ νὰ
τᾶχην καὶ νὰ τὰ χαρῇ μὲ τὴν εὐχὴν τῆς. "Οθεν εἰς βεβαίω / σιν ἀπογράφουν καὶ οἱ
ἀξιόπιστοι μάρτυρες ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — παπᾶ Πέτρος Κυνηγὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθε — — —

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς Κακαλιώρης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

